

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita P. Iacobi Laynis Secundi Societatis Iesv Generalis
Alphonsi item Salmeronis Vnius in primis decem Socijs**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae Agrippinae, 1604

In Tridentinam Synodum Iulij III. P. M. auctoritate reuertit. Cap. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11740

In Tridentinam synodum Iulij III. auctoritate reuertit.

CAP. VII.

ROMAM LAYNES ab Africana expeditione iussu Ignatij redijt. Is omnes, quibus commodum esset, socios conciuerat, quod se præfectura abdicare, alteriq; imperio cedere vellet: sed magno rursus LAYNES impetu, viq; dicendi impediuit, suavitq; societatis administrandæ prouinciam, difficilē quidem illam, sed publicè profuturam, vt auctor, & princeps, ne detrectaret. Multa in hoc conuentu eius consilio, magno sociorum fructu, constituta. Et hæc quidem priuatim gesta; publice vero Romæ concionatus frequenter. Post Pisas discessit, euocatus à nobilissima matrona Leonora Toletana, Etruriæ Ducis coniuge: quæ ibi tum, vt socijs domum exædificaret, versabatur. Cœnobia & hic virginum sacrarum obiuit, correxitque disciplinam. Principum sibi viorum

C rum

rum animos adiunxit : complures
 etiam societati transcripsit. Pauperes
 corrogatis eleemosynis fouit, vt &
 suum defraudans genium de suo de-
 menso, quod Leonora quotidiano
 victui attribuerat, comparserit, ege-
 nisque donarit. Pisis Romam reuer-
 tit Iulio III. Pontif. iubente, qui
 sacrosanctum Tridentinum Conci-
 lium, annos aliquot bellorum ciuili-
 um tumultibus, & Pontificis Pauli
 obitu intermissum, instaurandum
 iuuandæ laborantis Ecclesiæ studio
 curarat. LAYNEM itaque & Sal-
 meronem Theologos eodem lega-
 uit. Hic ne qua de sententiæ dicer-
 dæ ordine, vt solet, contentio in-
 sceretur, decretum est à Legato
 Pontificijs, qui ad concordiam Ec-
 clesiæ sarcendam, priuatim etiam
 curas omnes, cogitationeisque co-
 uerterant, vt pro Principum, &
 mitterent, dignitate, Theologi se-
 tentias ordine dicerent. Pontifex
 itaque maximus, qui Ecclesiæ, Co-
 ciliorumque caput esset, habitatio-
 tione primum socij duo & in
 LAYN

LAYNES sententiam dixerunt. Quod eo difficilius fuit, quo grauius est alijs verbo præire, quæ vel sequantur, vel repudient: eam tamen eloquentiam, dicendique vim LAYNES attulit; ut ab illius omnes ore Patres pendere viderentur, in illiusque sententiam, ob singularem coniunctam cum pietate doctrinam, concederent non inuiti. In qua quidem re illud ad æternitatem memorandum, quod ex illius ore auditum ferunt. Præfatus enim quæ de maiorum religione, Fideique controversijs in sacro illo conuentu agitanda essent; non humano ea iudicio dixit, sed DEI Spiritu, qui Concilij adesse soleret, metienda videri. Sententias quoque Pontificum, Conciliorum, Patrum, Doctorumque Ecclesiæ Catholicæ auctoritate excutiendas. Tabulis itaque obsignatis, testibusque omni exceptione maioribus in rem præsentem veniendum. Ad se quod attinet, daturum operam, ne quem sacris scriptoribus laudaret, testemque

testemque aduocaret, quem non à
 capite ad calcem diligenter, & at-
 tente legisset: plerosque etiam euol-
 uendo descripsisset: loca inter se
 pugnantia, veritatis inuestiganda,
 accuratè, partim contulisset, partim
 conciliaffet. Vno itaque spiritu,
 sex interdum, & triginta Patrum
 testimonia memoriter reddidit: in
 his etiam Alphonsi Tostati Abulen-
 sium Episcopi; cuius tot hodie scri-
 pta in sacros libros reperiuntur, ut
 ijs legendis, quod de Marco Var-
 rone togatorum doctissimo, Augu-
 stinus prædicat, ætas hominis, ta-
 met si longæui, vix suffectura vide-
 tur: ne dum, quod à LAYNE præ-
 stitum accepimus, ut in breuius ve-
 lumen euoluendo transcribi queat.
 Qua quidem rerum, verborumque
 copia in amplissimo illo vniuer-
 sitalis, optimorumque ingeniorum
 Theatro auditus LAYNES, tres se-
 pe horas dicendo exemit, summi
 eorum, qui aderant & voluptate,
 vtilitate. Cumque ob ingenij acumen
 & tractandæ rei, qua de agere
 per-

perspicuitatem, primum quidē Pontificis legati audire illum vellent, eo ipso tempore quartana febris tentari cœpit: iusserunt itaque; ne qua controuersia inchoaretur nouercali LAYNIS die. Illud certe constat, egregiam vtrunque in sacra synodo legatis, atque Episcopis operam nauasse in rebus, quæ ad Catholicæ Ecclesiæ vtilitatem pertinerent, decernendis: societatis ad hæc institutum, ad eam diem ignotum illustrarunt, & toto terrarum orbe disseminarunt; gratumque Romanis Pontificibus redderunt: qui socios exinde fouerunt, prouexeruntque in maius. Et vero diuina prouidentia factum, trium Concilij sub Paulo III. Legatorum, duos iam tum ordine ad Pontificatum euectos fuisse Iulium III. & Marcellum II. Quorum hic quidem breuis æui fuit, (vix enim viginti diebus clauum Ecclesiæ tenuit) optimè tamen in societatem nostram animatus; ille vero summa, dum vixit, beneficentia comple-

xus eã est, prolixeq; ornauit, pridem
 in synodo vtriusq; socij labore per-
 perspecto. Hi, & reliquorum Ecclesiæ
 Antistitũ, principumq; in Rep. viro-
 rum, hominumq; literis, ac pietate
 illustrium, ijsdem sibi artibus volun-
 tates adiunxerunt: vt quasi Tridenti
 fundamenta iacta primũ esse videan-
 tur Collegiorum societatis: in Hispania
 quidem, Illiberitani, seu Grana-
 tensis, Placētini, & Murgitani; in Gal-
 lia vero Parisiensis, Billomensis, &
 Mauriacensis. Nec in postrema laudis
 parte ponendum, quod LAYNES
 Martino Olauio Theologo insigni,
 tum familiarissime vsus fuit, qui à
 suo sententiã dicentis ore penderet.
 Nec diu post societati adscribi postu-
 lauit. Rem, vt gesta est, quando huc
 pertinet, ordine exponam.

*Martinus Olauius societati se ad-
 dicit.*

CAP. VIII.

CAntaber hic genere fuit, Domo
 Victoria: quod oppidum Olaua
 pro